ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

LEADERSHIP IN THE DIGITAL AREA AFFECTING THE ACADEMIC ADMINISTRATION OF EDUCATIONAL INSTITUTION ADMINISTRATORS UNDER ROI-ET SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

[1]ไสว วีระพันธ์ และ [2]สุเทพ เมยไธสง

[1]Sawai Weerapan and [2]Suthep Meithaisong

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ประเทศไทย

Mahamakut Buddhist University, Thailand.

[1]kruwai2007@gmail.com

Received: August 27, 2024; **Revised**: November 6, 2024; **Accepted**: December 28,2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ รองลงมา คือ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเป็นพลเมืองดิจิทัล การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการวัดผล

---

[1] นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

[2] รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

และประเมินผล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.983 มีอำนาจพยากรณ์ (R2) ร้อยละ 96.50 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SEest) เท่ากับ 0.10783

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ

Abstract

This study aimed to 1) study the digital leadership and academic administration; 2) to study the relationship between digital leadership and academic administration; and 3) to create a forecasting equation related to the digital leadership and academic administration of school administrators in the Secondary Educational Service Area Office Roi-et. The study found that the overall score of both the digital leadership and academic administration of school administrators in the Secondary Educational Service Area Office Roi-et were at a high level. Besides, the relationship between digital leadership and academic administration of school administrators the Secondary Educational Service Area Office Roi-et was in positive related to overall and statistically significant at the .01. It could create the forecasting equations related to the digital leadership and academic administration of school administrators based on the multiple correlation coefficient (R) at 0.983, the predictive power (R2) at 96.50 percent, and the standard error (SEest) at 0.10783.

Keywords: Digital Leadership, Academic Administration

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาการอย่างรวดเร็ว มีความเจริญก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเทคโนโลยีซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ของมนุษย์ ทั้งด้านการสื่อสาร ด้านอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่งและ

บริการ หรือในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โลกไร้พรมแดน พลโลกมีการติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เกิดการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์จึงถูกผลิตคิดค้นและนำมาใช้มากขึ้น มนุษย์มีการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ดังผลการสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร (2566) เกี่ยวกับการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2565 ประชาชนที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปในปี 2565 ประมาณ 65.5 ล้านคน พบว่า มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 56.8 ล้านคน (ร้อยละ 86.7) ใช้โทรศัพท์มือถือ 62.3 ล้านคน (ร้อยละ 95.0) และมีโทรศัพท์มือถือ 57.7 ล้านคน (ร้อยละ 88.0) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยีกสารสนเทศและการสื่อสาร ดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยใน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา และทุกช่วงอายุ และกลายเป็นสังคมในยุคที่เรียกว่า “สังคมยุคดิจิทัล (Digital Era)” เป็นสังคมโลกที่ไร้พรมแดน ไม่มีขอบเขตที่แท้จริงในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ ทำให้ช่องว่างระหว่างบุคคลนั้นแคบลง และเกิดการใช้เทคโนโลยีมาบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ให้ทุกคนสามารถจัดเก็บ เข้าถึง ใช้งาน พัฒนาความรู้ เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง (ดาวรุวรรณ ถวิลการ, 2564 : 1) กระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลนั้นมีผลกระทบต่อการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาหรือการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ

ประเทศไทยได้มีการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) เน้นการปรับปรุงด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานการศึกษาและทักษะในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยี การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ.2566-2570, 2565 : 12) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ยุคประเทศไทย 4.0 หรือ Thailand 4.0 ที่มุ่งให้ประเทศมีรายได้สูงจากการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมอันเป็นผลจากการผสมผสานความรู้ใหม่เข้าด้วยกันและพัฒนาให้เกิดเป็นสินค้าและบริการ กระบวนการผลิต การบริหารจัดการที่จะเป็น

การเพิ่มมูลค่าแก่องค์การ จนสามารถนำไปสู่การสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนให้กับประเทศ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไปยังจุดหมายดังกล่าวได้ก็คือ ทรัพยากรบุคคลหรือผู้เป็นแรงงานของประเทศจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีและมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นเทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ จึงเป็นหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาในฐานะองค์การที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษา ที่ต้องมุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปของสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางของการบริหารจัดการศึกษานั่นคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญในการปลดล็อคไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพได้

การบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การทำแผนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การประเมินผลการวัดผล และการนิเทศการสอน เป็นต้น การบริหารการศึกษาเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนจะมีคุณภาพ คือมีความรู้ความสามารถ ความคิด และความเป็นคนดีได้ จะต้องมีการเรียนการสอนหรือจะต้องมีการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ การบริหารงานวิชาการจึงถือเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา ในสถาบันการศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนต่าง ๆ (จอมพงศ์ มงคลวนิช, 2555 : 30) ภารกิจการบริหารงานการศึกษาทุกระดับจึงมุ่งให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556 : 328) กล่าวถึง ความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาระบบบริหารต่าง ๆ ของการศึกษาและวิชาการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาคุณลักษณะและทักษะในอนาคต ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียน การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล จึงเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างรอบคอบในด้านการวางแผน การสนับสนุน การประเมินผล และการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมการศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดจนการนำกระบวนการบริหารที่ทันสมัย มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและบูรณาการในการบริหารจัดการองค์การ มีกลยุทธ์ที่สำคัญในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน สามารถทำให้นักเรียน มีความพร้อมที่จะก้าวสู่การเป็นพลโลกที่มีคุณภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรงตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์การที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้ประสบ

ผลสำเร็จ ดังนั้นภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้บริหารที่พร้อมที่จะขับเคลื่อนภารกิจและขอบข่ายการดำเนินงานวิชาการ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ มีการใช้ Big Data หรือข้อมูลการเรียนรู้ มาใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างแม่นยำมากขึ้น ช่วยให้สามารถวางแผนการพัฒนาวิชาการและการสนับสนุนนักเรียนได้ตรงจุด ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากระบบดิจิทัลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร การออกแบบการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือการนำเครื่องมือดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรผ่านการฝึกอบรมและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการสอน เช่น การใช้โปรแกรมจัดการชั้นเรียน (LMS: Learning Management System) และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลดิจิทัล เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของครูและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน สร้างสภาพแวดล้อมที่มีเทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การใช้ห้องเรียนแบบสมาร์ทคลาสรูม (Smart Classroom) เป็นต้น เป็นการพัฒนาทั้งผู้เรียนและบุคลากรอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการในยุคดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการบริหารงานวิชาการ (ฤทธิกร โยธสิงห์, 2563 : 145)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เพื่อนำข้อมูลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศพื้นฐานในการวางแผนและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลอันเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2565 จำนวน 60 โรงเรียน มีประชากรเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 125 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,377 คน รวมทั้งหมด 2,502 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างคำณวณโดยใช้ตารางเทียบขนาดของ Krejcie and Morgan (1970, p. 680) อ้างถึงใน พิสณุ ฟองศรี (2552, หน้า 96) จากประชากร 2,502 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 125 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,377 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน และครูผู้สอน จำนวน 318 คน รวม 335 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านเลือกตอบโดยถามเกี่ยวกับตำแหน่ง ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ซึ่งข้อคำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 2) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล 3) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ 4) การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล และ 5) การเป็นพลเมืองดิจิทัล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การนิเทศการศึกษา และ 5) การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

	ภาวะผู้นำดิจิทัล	ระดับพฤติกรรม			
		$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1	วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (X_1)	4.47	0.68	มาก	3
2	การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (X_2)	4.47	0.71	มาก	4
3	การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_3)	4.53	0.66	มากที่สุด	1
4	การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4)	4.52	0.63	มากที่สุด	2
5	การเป็นพลเมืองดิจิทัล (X_5)	4.43	0.71	มาก	5
รวม		**4.48**	**0.68**	**มาก**	**-**

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.48, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.63) วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = 0.68) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = 0.71) อันดับสุดท้าย คือ การเป็นพลเมืองดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.43, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ในภาพรวม (Y)

	การบริหารงานวิชาการ	ระดับพฤติกรรม			
		$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (Y_1)	4.49	0.68	มาก	5
2	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (Y_2)	4.57	0.65	มากที่สุด	3
3	ด้านการวัดผลและประเมินผล (Y_3)	4.60	0.67	มากที่สุด	2
4	ด้านการนิเทศการศึกษา (Y_4)	4.60	0.64	มากที่สุด	1
5	ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (Y_5)	4.53	0.67	มากที่สุด	4
รวม		**4.56**	**0.66**	**มากที่สุด**	**-**

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, S.D.=0.64) รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, S.D.=0.67) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57, S.D.=0.65) ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D.=0.67) อันดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.49, S.D.=0.68) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y
X_1	1	0.872**	0.882**	0.747**	0.817**	0.897**
X_2		1	0.926**	0.939**	0.879**	0.961**
X_3			1	0.837**	0.847**	0.944**
X_4				1	0.911**	0.915**
X_5					1	0.920**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ ระหว่าง 0.897 - 0.961 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงไปต่ำ ดังนี้ ได้แก่ การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูง(r_{xy}= 0.961) รองลงมา ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (r_{xy} = 0.944) การเป็นพลเมืองดิจิทัล (r_{xy} = 0.920) การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล (r_{xy} = 0.915) และต่ำที่สุดคือ วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (r_{xy} = 0.897

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยแบบปกติ (Enter Multiple Regression)

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	p-value
1) การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4)	.297	.032	.281	9.165	.000*
2) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (X_2)	.279	.056	.278	4.997	.000*
3) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_3)	.205	.031	.210	6.603	.000*
4) การเป็นพลเมืองดิจิทัล (X_5)	.142	.028	.147	5.141	.000*
5) วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (X_1)	.129	.052	.118	2.495	.013*
	R= 0.983, R^2 = 0.965, F = 1832.129**				
	SE_{est} = 0.10783, a = 0.965, p-value = 0.000				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ(Enter Regression Method) ของภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (X_2) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_3) การเป็นพลเมืองดิจิทัล (X_5) วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (X_1) ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.983 มีอำนาจพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 96.50 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ 0.10783 และสามารถสร้างสมการณ์พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน เพื่อพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

อภิปรายผล

ผลการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถแสดงวิสัยทัศน์ สร้างโอกาสและการทำงานเป็นทีมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาวิชาชีพเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการศึกษาดูงาน และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน นำความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ไปประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน มีการการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย อีกทั้งมีแหล่งเรียนรู้ แหล่งสืบค้นที่ทันสมัย เข้าถึงง่ายไว้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอ อีกทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด มีพันธกิจที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสม การเข้าถึงแหล่งความรู้ การรับความคิดเห็น สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างบุคลากรกับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนักการศึกษาและผู้ปฏิบัติงาน มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และพัฒนาสู่การเป็นครูและผู้บริหารมืออาชีพ โดยมีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการพัฒนาวิชาชีพเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล มีการนำความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ครูนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิด สุกัญญา แช่มช้อย (2562 : 120) กล่าวว่า ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 นั้นผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และการจัดการสถานศึกษาโดยมีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำในการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการมาใช้ในการจัดการศึกษาและจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทและ

ความต้องการของผู้เรียน ครู และชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของต้องลักษณ์ บุญธรรม (2559 : 223) ที่กล่าวว่า การเป็นผู้นำดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่องค์กรทางการศึกษานั้น มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน และจะเกิดขึ้นได้นั้นอยู่ที่ผู้นำองค์กร ผู้นำต้องมีการพัฒนาแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะทางการบริหารศึกษาที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ผู้นำทางการศึกษาจะต้องกระตือรือร้น ที่จะทำความเข้าใจผู้เรียนในยุคนี้ และหาแนวทางใหม่ที่จะเชื่อมโยงความคิด ความรู้ และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในทศวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ปัจจุบันมีการเพิ่มขึ้นของสื่อสังคมออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลประยุกต์กับการทำงานในทุกด้านมากขึ้น ทำให้ผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีการใช้สื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เพจเฟสบุ๊ค ไลน์กลุ่ม เป็นต้น ในการสื่อสาร สร้างเครือข่ายความร่วมมือ และสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน และชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมพัฒนาวิชาชีพ นำความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ใช้มาประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นส่วนที่สนับสนุนให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภวัช เชาวน์เกษม และคณะ (2566 : 10) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย7องค์ประกอบ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการปรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับพื้นที่การเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมด้านการสร้างโอกาสด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ด้านการสื่อสาร และด้านการสร้างภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ฤทธิกร โยธสิงห์ และคณะ (2564 : 151) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ประกอบ

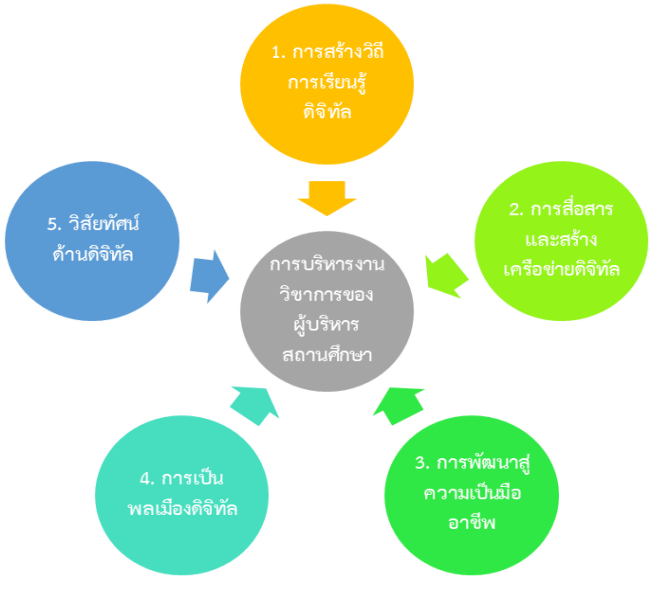
ไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์ 2) ด้านการสร้างภาพลักษณ์ 3) ด้านการผูกพันและการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ 5) ด้านการปรับวิสัยทัศน์สิ่งแวดล้อมและพื้นที่การเรียนรู้ และ 6) ด้านการสร้างโอกาส

3. ผลการศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีและสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ(Enter Regression Method) ของภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4) การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล (X_2) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_3) การเป็นพลเมืองดิจิทัล (X_5) วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (X_1) ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.983 มีอำนาจพยากรณ์ (R^2) ได้ร้อยละ 96.50 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ 0.10783 ผลรายด้านของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ (B) ของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มากที่สุดคือ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมา คือ การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ การเป็นพลเมืองดิจิทัล และน้อยที่สุดคือวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล ตามลำดับ โดยสามารถสร้างสมการณ์พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน เพื่อพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีเข้ารับการอบรม และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสามารถเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการจัดการเรียนรู้ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย หรือการสร้างนวัตกรรมของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาและสนับสนุนการจัดการเรียนเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการใช้สื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เพจเฟสบุ๊ค ไลน์กลุ่ม เป็นต้น สร้างความเข้าใจและติดต่อสื่อสารร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน และชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา แช่มช้อย (2562 : 129) ได้ชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปบูรณาการกับการพัฒนาหลักสูตรและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการจัดการเรียนรู้ของครู หากผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปบูรณาการในการจัดการศึกษา และมีภาวะผู้นำดิจิทัลแล้วนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ห้องเรียนของครู โดยมุ่งส่งเสริมให้ครูได้มีความรู้ที่จำเป็นทั้งความรู้ในศาสตร์การสอน ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหารายวิชา และความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นอย่างดีแล้ว แล้วบูรณาการความรู้

ทั้งสามส่วนนี้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของดาวรุวรรรณ ถวิลการ (2564 : 238) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของภูรีรัตน์ สุกใส (2565 : 101) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาโดยภาพรวมมีสหสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้องค์ความรู้ที่ได้คือ ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีและสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผลรายด้านของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มากที่สุดคือ การสร้างวิถีการเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมา คือ การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัล การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ การเป็นพลเมืองดิจิทัล และน้อยที่สุดคือวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล ตามลำดับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ตัวแปรพยากรณ์และสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ : ทวีพริ้นท์ (1991) จำกัด.

ดาวรุวรรณ ถวิลการ. (2564). *ภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารองค์การ : แนวคิด ทฤษฎีและกรณีศึกษา* กรุงเทพ: ปัญญาชน.

ต้องลักษณ์ บุญธรรม. (2559). *การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา*. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 7(1), 217-225.

บุญชม ศรีสะอาด.. (2555). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

_____. (2558). *การวิจัยเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.

_____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุง.* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุรีวิยาสาส์น.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* กรุงเทพมหานคร: สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2555). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ทรวิโรฒประสานมิตร.

พิสณุ ฟองศรี. (2552). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย.* กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

ไพศาล วรคำ. (2554). *การวิจัยทางการศึกษา.* มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ.* สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565, จาก https://tdri.or.th/wp-content/uploads/2014/03/Final-Paper.pdf

สุกัญญา แช่มช้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภวัช เชาวน์เกษม และคณะ. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 18(1) : 45-58.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด. (2565). *แนวทางพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด.* สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2566, จาก https://secondary27.go.th/about/

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570*. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2565, จาก https://www.nesdc.go.th/article_attach/article_file_20230307173518.pdf

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร (2566). สรุปผลที่สำคัญ*การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2565*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2566, จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2023/20230430130133_74880.pdf

ไสว วีระพันธ์ และธีรภัทร ถิ่นแสนดี. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่.* วารสารการบริหารการศึกษา มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 3(1), 99-109.

Boonchan, B. (2011). *A structural equation model of technology leadership for basic school administrators*. Doctor of philosophyin educational administration, Khon Kaen university.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing (5th ed.).* New York : Harper Collins Publishers.

Krejcie, R.V., & Morgan D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*. Education and Psychology Measurement, 30 (3), 607-608.

Nak Ai, N. (2006). *The factors of E-Leadership characteristics and factors affecting E-Leadership effectiveness for basic education principals. Doctor of Education*, Srinakharinwirot University.

Phetmalaikul, T. (2017.) *Academic administration and management to enhanceearners' skills and characteristics in the 21st Century*.

มจร
วารสาร พุทธศาสตร์
มจร.อุบลราชธานี